Σύντομα μαθήματα, σύγχρονης ιστορίας εν μέσω καλοκαιριού!

Καλοκαιριάτικα, με κλειστά σχολεία, λόγω καλοκαιρινών διακοπών, ας υπενθυμήσουμε στους μικρούς μας μαθητές, τα πολύ σημαντικά γεγονότα που συνέβησαν, 52 χρόνια από την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο, την εδραίωση της δημοκρατίας στην χώρα μας, αλλά και λίγο νωρίτερα, 57 χρόνια, ένα τεράστιο άλμα του ανθρώπου (βήμα ήταν ουσιαστικά) στην κατάκτηση του διαστήματος.

Η τουρκική εισβολή ξεκίνησε **τα ξημερώματα του Σαββάτου στις 20 Ιουλίου του 1974**, λίγες μέρες μετά **το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου.** Το **πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974 στην Κύπρο** πραγματοποιήθηκε από την Εθνική Φρουρά της Κύπρου (της οποίας τη διοίκηση και τον έλεγχο είχαν Έλληνες αξιωματικοί της Χούντας των Αθηνών) και μερίδα στελεχών της ΕΟΚΑ Β΄, κατ' εντολή της Χούντας των Συνταγματαρχών του Δημήτρη Ιωαννίδη, με σκοπό την ανατροπή του εκλεγμένου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπίσκοπου Μακάριου Γ' και την επίτευξη της ένωσης με την Ελλάδα.

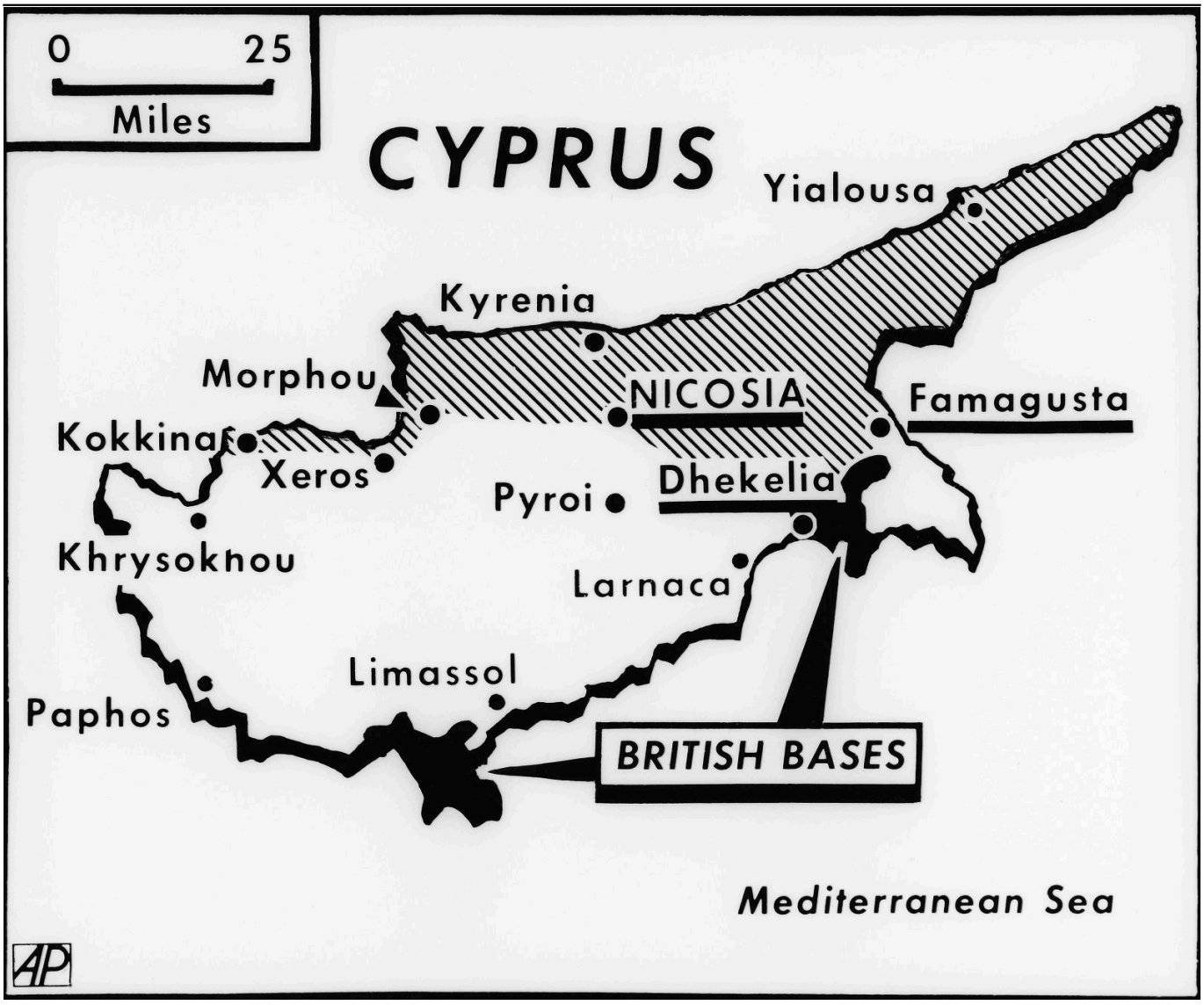
Με την κωδική ονομασία **“Αττίλας”** η Τουρκία εισέβαλε στο νησί, προφασιζόμενη το άρθρο 4 της Συνθήκης Εγγυήσεων. Ισχυρές δυνάμεις στρατού αποβιβάστηκαν λίγο πριν την αυγή στην Κερύνεια και συνάντησαν αντίσταση από ελληνικές και ελληνοκυπριακές στρατιωτικές δυνάμεις, ωστόσο με καθυστέρηση, καθώς οι εντολές δεν άφηναν τον στρατό να αντεπιτεθεί.

Συγκεκριμένα, όταν τα ραντάρ της Κύπρου αντιλήφθηκαν πως τα τουρκικά πολεμικά πλοία πλησίαζαν προς την Κερύνεια, ο Έλληνας ναυτικός διοικητής Κύπρου, αντιπλοίαρχος Γ. Παπαγιάννης ενημέρωσε αμέσως τον αρχηγό της Εθνοφρουράς. Εκείνος με την σειρά του κάλεσε επειγόντως τον αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων Ελλάδας, **ο οποίος δεν αποδέχθηκε τον επιθετικό χαρακτήρα των στόχων.**

Η ηγεσία των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων και ο δικτάτορας Ιωαννίδης είχαν δώσει οδηγίες στους επόπτες στο ΓΕΕΘΑ ότι **οι Τούρκοι έκαναν γυμνάσια** για εκβιαστικούς λόγους και, παρά τις εκκλήσεις του διοικητή της Εθνικής Φρουράς, Γιωργίτση, για διαταγές απόκρουσης της εισβολής,**οι οδηγίες ζητούσαν "αυτοσυγκράτηση".** Μέχρι που πια ήταν αργά.

Οι τούρκικες δυνάμεις εντός τριών ημερών κατέλαβαν την Κερύνεια και την περιοχή γύρω από την πόλη. Στις 23 Ιουλίου **κηρύχθηκε εκεχειρία** και τόσο η Χούντα των Αθηνών όσο και η πραξικοπηματική κυβέρνηση της Κύπρου κατέρρευσαν. Ακολούθησαν δύο γύροι διαβουλεύσεων στη Γενεύη μεταξύ των εμπλεκόμενων χωρών, στις οποίες η Τουρκία ζητούσε ομοσπονδιακή λύση, ανταλλαγή πληθυσμού και το 34% των εδαφών της Κύπρου να ελέγχεται από τους Τουρκοκύπριους.

Στις 14 Αυγούστου, οι συνομιλίες της Γενεύης κατέρρευσαν και η Τουρκία ξεκίνησε δεύτερη επιχείρηση, η λεγόμενη **"δεύτερη εισβολή" της Κύπρου ("Αττίλας ΙΙ")**, κατά την οποία προχώρησαν προς τον Αμμόχωστο και άλλες περιοχές, καταλαμβάνοντας το 36,2% του νησιού και εκτοπίζοντας 120 χιλιάδες Κύπριους. Άλλες 20 χιλιάδες παρέμειναν εγκλωβισμένοι), ενώ συνολικά σκοτώθηκαν περίπου 3 χιλιάδες Ελληνοκύπριοι.

Χιλιάδες κάτοικοι **αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους** κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής. Τα αεροπλάνα πετούσαν πάνω από τα κεφάλια τους και οι βόμβες έπεφταν μέσα στα χωριά. Οικογένειες έφυγαν για να γλιτώσουν, να προλάβουν να μην σκοτωθούν από τους πυροβολισμούς και τους στρατιώτες που εισέβαλλαν στα σπίτια, παίρνοντας αιχμαλώτους και “θερίζοντας” τον θάνατο στο πέρασμά τους.

Ο**ι περισσότεροι έφυγαν χωρίς να πάρουν τίποτα μαζί τους**, με τα ρούχα που φορούσαν, δίχως φαγητό και νερό. Τα άφησαν όλα όπως ήταν και έτρεξαν για να γλιτώσουν. **Έγιναν πρόσφυγες μέσα σε μια μέρα.** Άλλοι ετοίμασαν μια βαλίτσα με μερικά πράγματα, με ένα κομμάτι ψωμί για τα παιδιά τους και χύθηκαν στα χωράφια για να σωθούν.

Όλοι τους πίστευαν πως είναι παροδικό, πως μόλις τελειώσει όλο αυτό θα γυρίσουν στα σπίτια τους και θα επιστρέψουν στη ζωή τους. Όμως, **51 χρόνια μετά, είναι ακόμα πρόσφυγες στον ίδιο τους τον τόπο.**

Στις 23 Ιουλίου 1974 η επτάχρονη δικτατορία της 21ης Απριλίου, υπό το βάρος της Τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, κατέρρευσε. Οι στρατιωτικοί παρέδωσαν την εξουσία στους πολιτικούς και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ορκίστηκε πρωθυπουργός της χώρας, επικεφαλής της κυβέρνησης «Εθνικής Ενότητας» τις πρώτες πρωινές ώρες της 24ης Ιουλίου. Από την ημέρα αυτή αρχίζει η εποχή της «Μεταπολίτευσης», η λαμπρότερη, ίσως, περίοδος της πολιτικής ιστορίας του ελληνικού κράτους.

Ο Ευάγγελος Αβέρωφ ήλθε σε επαφή με τον πρώην πρωθυπουργό, Κωνσταντίνο Καραμανλή, που ζούσε αυτοεξόριστος στο Παρίσι από το 1963, και του ζήτησε να επιστρέψει το ταχύτερο δυνατό

στην Ελλάδα. Ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Βαλερί Ζισκάρ Ντ' Εστέν διέθεσε πάραυτα το προσωπικό του αεροπλάνο για την άμεση επιστροφή του Καραμανλή, ο οποίος αφίχθη στο αεροδρόμιο του Ελληνικού στις 2 το πρωί της 24ης Ιουλίου κι έγινε δεκτός από ένα τεράστιο πλήθος πολιτών, που τον χαιρετούσε κυριολεκτικά ως ελευθερωτή. Στις 4 το πρωί, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ορκίστηκε πρωθυπουργός από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, στρατηγού Φαίδωνα Γκιζίκη.

Αμέσως μετά ανακοινώθηκαν τα πρώτα μέτρα για την αποκατάσταση του δημοκρατικού πολιτεύματος: **κατάργηση του στρατοπέδου της Γυάρου**, **απόλυση όλων των κρατουμένων**, **αμνήστευση όλων των πολιτικών αδικημάτων** και απόδοση της ιθαγένειας στους πολίτες από τους οποίους την είχε στερήσει η δικτατορία του 1967. Στις άμεσες επιδιώξεις της κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας συμπεριλαμβάνονταν η αποκατάσταση της δημοκρατικής ομαλότητας και η διαμόρφωση κλίματος εθνικής ενότητας, η αποδιοργάνωση του πλέγματος εξουσίας της δικτατορίας και η αποκατάσταση του πολιτικού ελέγχου στο στράτευμα, η προετοιμασία για τη διενέργεια εκλογών και η **αντιμετώπιση της κρίσης στην Κύπρο**.

Είναι πολλά τα ερωτήματα για αυτή την χρονική περίοδο. Και κυρίως είναι πολλά τα χρόνια της κατοχής ενός κομματιού της Κύπρου από την σύμμαχο χώρα που λέγεται Τουρκία. Από φύση μου,

είμαι αισιόδοξος άνθρωπος αλλά κρίνοντας από όλα τα πολιτικά γεγονότα, από το 1974 έως και σήμερα, η αισιοδοξία μου στερεύει. Το γιατί και το πως, ας το πουν άνθρωποι πιο ειδικοί. Εγώ απλά τηρώ το καθήκον μου να μην ξεχνώ. Να γνωρίζω και να μην ξεχνώ. Επίσης να μην ξεχνώ τους ήρωες Έλληνες και ελληνοκύπριους αγωνιστές που έπεσαν υπέρ βωμών και εστιών και που πολύ άδικα τους φέρθηκε η επίσημη Ιστορία.

Μερικά χρόνια νωρίτερα και συγκεκριμένα το 1969, έγινε πραγματικότητα, ένα μεγάλο όνειρο του ανθρώπου. Η κατάκτηση της Σελήνης.

Ο αρχηγός της αποστολής **Νηλ Άρμστρονγκ** και ο πιλότος **Έντουιν ''Μπαζ'' Όλντριν**, αμφότεροι Αμερικανοί, προσεδάφισαν τη σεληνάκατο Eagle στις 20 Ιουλίου του 1969, στις 20:18 UTC. Έξι ώρες μετά την προσελήνωση, στις 21 Ιουλίου και ώρα 02:56:15 UTC, ο Άρμστρονγκ έγινε ο πρώτος άνθρωπος που πάτησε στην επιφάνεια της **Σελήνης**.

Και οι τρεις αστροναύτες της αποστολής «Απόλλων – 11» (“Apollo – 11”), **Neil Armstrong** (αρχηγός της αποστολής), **Edwin “Buzz” Aldrin** (κυβερνήτης της σεληνακάτου) και **Michael Collins** (κυβερνήτης του οχήματος διακυβέρνησης) ήταν 39 ετών, έμπειροι πιλότοι μαχητικών αεροσκαφών και δοκιμασμένοι αστροναύτες.

Η εκτόξευση έγινε από το Cape Kennedy (τώρα Cape Canaveral) της Φλόριντα στις 16 Ιουλίου

1969, στις 13:32:00 UTC.

Η αποστολή «Απόλλων – 11» αποτελούνταν από τρία μέρη: α) το όχημα διακυβέρνησης Columbia (Command Module), με μέγεθος όσο ένα μεγάλο αυτοκίνητο, που χρησίμευσε ως κεντρική αίθουσα για τους αστροναύτες και ως χώρος εργασίας και διαβίωσης, β) ένα υπηρεσιακό σκάφος (Service Module) που τροφοδοτούσε το όχημα διακυβέρνησης με οξυγόνο, νερό και ηλεκτρική ενέργεια και γ) τη σεληνάκατο Eagle.
Ο αρχηγός της αποστολής Νηλ Άρμστρονγκ και ο πιλότος Μπαζ Όλντριν προσεδάφισαν τη σεληνάκατο Eagle στη Θάλασσα της Ηρεμίας στις 20 Ιουλίου του 1969, στις 20:17:39 UTC.
Η ονομασία 'Θάλασσα της Ηρεμίας' δόθηκε από τους Όλντριν και Άρμστρονγκ και ανακοινώθηκε από τον δεύτερο κατά την προσεδάφιση με τη φράση: '*Houston, Tranquility Base here. The Eagle has landed*'.
Ο Άρμστρονγκ έγινε ο πρώτος άνθρωπος που πάτησε στην επιφάνεια της Σελήνης, έξι ώρες περίπου μετά την προσελήνωση, στις 21 Ιουλίου και ώρα 02:56:15 UTC λέγοντας την φράση: «***That's one small step for man, one giant leap for mankind***» (“***Ένα μικρό βήμα για τον άνθρωπο, ένα τεράστιο άλμα για την ανθρωπότητα”)***. Ο Όλντριν τον συνόδευσε περίπου 20 λεπτά αργότερα.
Οι δύο αστροναύτες πέρασαν μαζί περίπου 2 ώρες και ένα τέταρτο έξω από το διαστημικό σκάφος και συνέλεξαν 21,5 κιλά σεληνιακού υλικού για να φέρουν πίσω στη Γη.
Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους έξω από το διαστημικό σκάφος, εγκατέστησαν: α) μια διάταξη για τον προσδιορισμό της σύνθεσης του ηλιακού ανέμου, β) έναν ανακλαστήρα ακτίνων λέιζερ που χρησιμοποιήθηκε από αστρονομικά παρατηρητήρια στη Γη για τον ακριβή προσδιορισμό της απόστασης δύο σωμάτων γ) έναν σεισμογράφο για τη μέτρηση σεισμών και της επίδρασης των μετεωριτών και δ) έναν ανιχνευτή σεληνιακής σκόνης.
Ο Άρμστρονγκ και ο Όλντριν πέρασαν σχεδόν μία ημέρα στη σεληνιακή επιφάνεια προτού επανέλθουν με το Columbia σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη. Η ανώτερη βαθμίδα της σεληνάκατου Eagle ανυψώθηκε από την επιφάνεια στις 17:54:01 UTC στις 21 Ιουλίου μετά από συνολικά 21 ώρες και 36 λεπτά στην επιφάνεια της Σελήνης. Μετά τη σύνδεση με το όχημα διακυβέρνησης στις 21:34:00 UTC, η σεληνάκατος αφέθηκε σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη στις 00:01:01 UTC, στις 22 Ιουλίου. Η τύχη του Eagle δεν είναι γνωστή, αλλά θεωρείται ότι συνετρίβη στην επιφάνεια της Σελήνης μέσα στους επόμενους 1 έως 4 μήνες.
Ο πληθυσμός του πλανήτη ήταν περίπου 3,5 δισεκατομμύρια το 1969. Το ένα έκτο -600 εκατομμύρια άνθρωποι- παρακολούθησαν στην τηλεόραση το πρώτο βήμα του ανθρώπου στη Σελήνη. Ήταν το μεγαλύτερο τηλεοπτικό γεγονός του 20ού αιώνα.

by oddgait on Mo, 20/07/2026 - 09:32

Quell-URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/2902